

Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2017)

Τεύχος 3-4 (2017-2018) ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ: ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΣΥΓΚΛΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ

Επίδαυρος και World Wrestling Entertainment

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΩΝΗΣ

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΒΕΛΩΝΗΣ Κ. (2023). Επίδαυρος και World Wrestling Entertainment. *Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες*, 1(1), 157-159. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/theatropolis/article/view/34448>

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ:

“Υπάρχει κάποιο έργο / παράσταση / σκηνικό γεγονός, το οποίο δεν θα αφορούσε στο αρχαίο δράμα, και θα μπορούσε να λάβει χώρα στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου; Φανταστείτε τη δική σας συμμετοχή σε αυτό.”

Επίδαυρος και *World Wrestling Entertainment*

Η Επίδαυρος θα μπορούσε να γίνει ένας πρόσφορος τόπος παραγωγής θεάματος, μετατοπίζοντας το κέντρο βάρους από το αρχαίο δράμα στη μηντιακή όπερα της σύγχρονης αθλητικής πάλης (εφεξής WWE: *World Wrestling Entertainment*).

Ο τρόπος με τον οποίο βιώνεται το WWE σήμερα προσιδιάζει περισσότερο από κάθε άλλο θέαμα στο αρχαίο δράμα. Το στοιχείο της υπερβολής, «ο τραχύς και κατακόρυφος χαρακτήρας της φωτεινής έκτασης», που εμφανίζεται «σαν μεγάλο ηλιακό θέαμα» όπως αναφέρει ο Ρολάν Μπαρτ, συνιστούν ένα είδος απόλαυσης που ίσως μόνο μια παράσταση αρχαίου δράματος μπορεί να διεκδικήσει. Δεν έχει καμιά σημασία αν το παιχνίδι είναι στημένο, εξάλλου το ίδιο συμβαίνει και στις θεατρικές παραστάσεις, με τη διαφορά ότι στην πάλη οξύνεται, ή καλύτερα βελτιώνεται η δραστηριότητα του μύθου. Θεωρώ ότι ένα μέρος του κοινού του αρχαίου δράματος είναι προετοιμασμένο να εκτιμήσει αυτήν την παρέκκλιση από το καθεστώς ομοιομορφίας που μας έχουν συνηθίσει αρκετές από τις παραστάσεις στην Επίδαυρο. Αν σκοπός είναι η διανοητική και σωματική αταραξία του θεατή να διαταράσσεται από κάποιες λεπτομέρειες στις σημερινές πρακτικές, που παράγουν τον αγώνα πάλης ως τελετουργία σύγκρουσης του νικητή και του χαμένου, η αφύπνιση αυτή είναι εφικτή. Εκείνος που μένει πολύ ώρα κάτω στο έδαφος, επιδεικνύοντας την ήττα του ενώ ο άλλος πανηγυρίζει, η υπερβολή στην έκφραση του μίσους και της χαράς με μια ποικιλία μορφασμών, αλλά και η αμφισβήτηση των παραδοσιακών ρόλων του καλού και του κακού χαρακτήρα, δηλώνουν την επέκταση του αθλήματος σε περιοχές που άλλοτε μονοπωλούνταν από το κλασικό θέατρο.

Σήμερα το WWE συνδυάζει την δραματική πλοκή και τη φαντασμαγορική μετα-τηλεοπτική αισθητική, μέσω της συνέργειας πολλών εκφραστικών μέσων και δεξιοτήτων. Το αχανές πολιτισμικό πεδίο αυτού του υπερ-αθλήματος συγκλίνει σ'ένα βαγκνερικό Gesamtkunstwerk, εμπλουτίζοντας άμεσα τις στερημένες, από ρηξικέλευθες και ανανεωτικές σκηνοθεσίες, παραστάσεις του αρχαίου δράματος. Εν ολίγοις το WWE μπορεί να συμβάλει σε μια ριζική αναθεώρηση του συντηρητικού θεσμικού μορφώματος της Επιδαύρου.

life without democracy

life without tragedy